

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 września 2015 roku powód Towarzystwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 217,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 04 lutego 2015 roku nabył wierzycelność przysługującą poszkodowanemu M. P. wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu uszkodzenia pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), do którego doszło na skutek kolizji z dnia 05 stycznia 2015 roku. W związku z uszkodzeniem pojazdu poszkodowany wynajął pojazd zastępczy na okres 9 dni po stawce 110 złotych netto (tj. 135,30 złotych brutto) i z tego tytułu poniósł koszty w łącznej wysokości 1217,70 złotych brutto.

Nakazem zapłaty z dnia 25 września 2015 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4658/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że strona powodowa w niniejszej sprawie nie posiada legitymacji procesowej czynnej, albowiem brak jest dokumentu potwierdzającego umocowanie do zawierania w imieniu powoda umów cesji na dzień zawarcia umowy z poszkodowanym. Pozwany zarzucił także, że z umowy najmu pojazdu zastępczego wynika, iż została ona zawarta pomiędzy powodem a A. O., który nie działał jako pełnomocnik poszkodowanego M. P. i wynajął pojazd zastępczy we własnym imieniu. Nadto pozwany zakwestionował czas trwania najmu pojazdu zastępczego ponad 4 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. był właścicielem pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). M. P. nie użytkował tego pojazdu, gdyż był właścicielem również innego pojazdu, który użytkował na terenie Niemiec. Z pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) korzystała jego córka oraz przede wszystkim jej partner – A. O..

zeznania świadka A. O. – protokół skrócony rozprawy z dnia 20 kwietnia 2016 roku – k. 83-84 akt (zapis cyfrowy 00:01:34-00:15:10)

W dniu 05 stycznia 2015 roku pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej, za którą odpowiedzialność ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: arkusz naprawy pojazdu – k. 20 akt, kalkulacja naprawy – k. 51-55 akt

W dniu 15 stycznia 2015 roku M. P. udzielił A. O. pełnomocnictwa do reprezentowania poszkodowanego we wszelkich czynnościach przedsądowych w sprawach o roszczenia z tytułu szkody powstałej dnia 05 stycznia 2015 roku polegającej na szkodzie komunikacyjnej w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (numer szkody (...) likwidowanej przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.). Pełnomocnictwo uprawniało również do: dokonywania w imieniu mocodawcy wszelkich czynności faktycznych i prawnych koniecznych do dochodzenia roszczenia, w tym składania oświadczeń woli, otrzymywania w imieniu i na rzecz mocodawcy wszelkich kwot należnych mocodawcy z tytułu roszczenia, zawarcia w imieniu mocodawcy ugody dotyczącej roszczenia, pobrania wszelkich dokumentów i ich odpisów, dotyczących stanu faktycznego stanowiącego podstawę roszczenia oraz odbioru wszelkiej korespondencji dotyczącej roszczenia.

pełnomocnictwo – k. 21 akt

W dniu 04 lutego 2015 roku A. O. zawarł z Towarzystwo (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo – akcyjną z siedzibą w G. umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...). Strony uzgodniły czynsz najmu w kwocie 110 złotych netto, tj. 135,30 złotych brutto, za każdy rozpoczęty dzień najmu.

A. O. w okresie naprawy uszkodzonego pojazdu nie dysponował innym samochodem, zaś pojazd zastępczy wykorzystywał w celu dojazdów do pracy oraz niezbędnych czynności związanych z codziennym funkcjonowaniem.

Pojazd zastępczy został zwrócony przez A. O. w dniu 13 lutego 2015 roku.

umowa najmu pojazdu numer (...) wraz z regulaminem i cennikiem – k. 22-25 akt, oświadczenie – k. 19 akt, zeznania świadka A. O. – protokół skrócony rozprawy z dnia 20 kwietnia 2016 roku – k. 83-84 akt (zapis cyfrowy 00:01:34-00:15:10)

W dniu 04 lutego 2015 roku, A. O. działając jako pełnomocnik M. P. zawarł z Towarzystwo (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo – akcyjną z siedzibą w G. umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy szkody komunikacyjnej z dnia 05 stycznia 2015 roku w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Umowa została zawarta w celu pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z powyższą szkodą.

umowa o przelew wierzytelności – k. 26 akt, zeznania świadka A. O. – protokół skrócony rozprawy z dnia 20 kwietnia 2016 roku – k. 83-84 akt (zapis cyfrowy 00:01:34-00:15:10)

Z tytułu najmu pojazdu zastępczego poszkodowany M. P. został obciążony fakturą VAT o numerze (...) z dnia 16 lutego 2015 roku na kwotę 1 217,70 złotych brutto, w ramach której czasookres najmu został oznaczony na 9 dni, zaś wysokość stawki za jedną dobę najmu na kwotę 135,30 złotych brutto.

faktura VAT numer (...) – k. 27 akt

Decyzją z dnia 13 marca 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. odmówił wypłaty odszkodowania i wskazał na brak równoważności podmiotowej osoby, która została pozbawiona prawa korzystania z pojazdu oraz osoby, która podpisała umowę.

pismo – k. 28, 29 akt

Towarzystwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w G. wzywał (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do uregulowania należności w kwocie 1 217,70 złotych, jednakże bezskutecznie.

wezwanie do zapłaty – k. 30 akt, pismo – k. 31 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się także, uznając je za wiarygodne i spójne, na zeznaniach świadka A. O., przede wszystkim w zakresie, w jakim świadek wskazywał, iż to on razem z córką właściciela pojazdu M. P. korzystał z przedmiotowego pojazdu, tj. pojazdu, który uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji.

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2016 roku wydanym na rozprawie Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. P., albowiem powód, mimo zobowiązania, nie wskazał adresu zamieszkania tego świadka oraz wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego uznając dowód ten za zbędny i prowadzący do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu oraz zwiększenia jego kosztów, z uwagi na zasadność podniesionego przez pozwanego zarzutu braku legitymacji czynnej, o czym szczegółowo w poniższej części uzasadnienia.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód Towarzystwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 217,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), za które odpowiedzialność ponosił sprawca szkody ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. z kolei wnosił o oddalenie powództwa, kwestionując legitymację powoda do występowania w niniejszym procesie, a także czas trwania najmu pojazdu zastępczego.

Legitymacja procesowa jest to określone normami prawa materialnego uprawnienie konkretnego powoda do dochodzenia sądowej ochrony określonego roszczenia materialnoprawnego przeciwko konkretnemu pozwanemu. Sąd, stwierdziwszy brak legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej) i wydaje wyrok oddalający powództwo.

Zgodnie z treścią art. 509 k.c. w wyniku przelewu wierzytelności cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim istniała w chwili zawarcia umowy o jej przeniesienie.

Jak podkreśla się w orzecznictwie i literaturze przedmiotu w wyniku przelewu wierzytelności przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 05 września 2001 roku, sygn. akt I CKN 379/00, LEX numer 52661). Cesjonariusz nabywa więc wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu, zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do żądania spełnienia świadczenia.

Swoją legitymację do działania w niniejszym procesie powód Towarzystwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w G. uzasadniał umową cesji zawartą z M. P., właścicielem uszkodzonego pojazdu. Celem wykazania powyższej okoliczności powód przedłożył umowę o przelew wierzytelności z polisy oc tytułem pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego z dnia 04 lutego 2015 roku oraz umowę najmu pojazdu zastępczego (z tej samej daty).

Mając na względzie powyższe Sąd zważył, że w sprawie bezspornym było, iż na skutek kolizji z dnia 05 stycznia 2015 roku, za którą odpowiedzialność ponosi sprawca ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń, uszkodzeniu uległ należący do M. P., a faktycznie użytkowany przez A. O., pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Bezspornym była również sama okoliczność wynajmu pojazdu zastępczego, przy czym jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie – w ocenie Sądu umowa najmu pojazdu zastępczego z dnia 04 lutego 2015 roku została zawarta przez A. O. we własnym imieniu i na własny rachunek. Powyższe nie budzi wątpliwości Sądu w świetle treści samej umowy, w której wyraźnie wskazano, że najemcą pojazdu zastępczego jest A. O. i jest to uzasadnione tym bardziej, że jak wskazał świadek A. O. zawarł on przedmiotową umowę najmu jako użytkownik pojazdu uszkodzonego oraz że najpierw strony zawarły tę umowę, a dopiero później świadek dostarczył pełnomocnictwo udzielone mu przez M. P..

Mając na względzie powyższe w ocenie Sądu brak było więc podstaw do uznania, że zawierając w dniu 04 lutego 2015 roku umowę najmu pojazdu zastępczego A. O. działał jako pełnomocnik M. P., zaś dokonana wykładania oświadczeń

woli obu stron nie mogła prowadzić do ustaleń sprzecznych z jej wyraźną treścią, tj. do ustalenia, że stroną umowy był inny podmiot aniżeli wyraźnie wskazany w treści samej umowy.

Nadto wskazać należy, że okoliczności sprawy pozwalają na przyjęcie, że M. P. i A. O. łączyła umowa użyczenia, na podstawie której pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został oddany do bezpłatnego korzystania A. O.. A zatem niewątpliwie A. O. był uprawniony do zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego we własnym imieniu i na własny rachunek, gdyż to w jego majątku powstała szkoda polegająca, na tym, że został pozbawiony możliwości korzystania z dotychczas użytkowanego pojazdu marki F. (...). W okolicznościach niniejszej sprawy brak zaś byłoby podstaw do uznania M. P. za poszkodowanego w tym zakresie, skoro użyczając pojazd do korzystania innej osobie, wyzbył się tego atrybutu (pozostając poszkodowanym w związku uszkodzenia pojazdu odnośnie kosztów naprawy).

Konsekwentnie, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi również wątpliwości Sądu, że umowa o przelew wierzytelności z dnia 04 lutego 2015 roku została zawarta z powodem przez M. P., w którego imieniu jako jego pełnomocnik działał A. O.. W jej treści bowiem wyraźnie wskazano, że cedentem wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy oc sprawcy za szkodę komunikacyjną w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z dnia 05 stycznia 2015 roku jest właśnie M. P..

W tym miejscu podkreślić raz jeszcze należy zatem, że przedmiotem cesji jest przelew wierzytelności przysługującej cedentowi – zbywcy na rzecz cesjonariusza – nabywcy, przy czym dla skuteczności takiej umowy niewątpliwie koniecznym jest istnienie wierzytelności po stronie cedenta.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe jednoznacznie zatem wskazuje, zdaniem Sądu, że M. P. nie zawarł umowy najmu pojazdu zastępczego z dnia 04 lutego 2015 roku, a tym samym brak było podstaw do uznania, iż przysługiwała mu z tego tytułu wierzytelność względem pozwanego. Skoro zatem M. P. nie przysługiwała wierzytelność z tytułu najmu pojazdu zastępczego, nie mógł on skutecznie przenieść jej na powoda.

W rezultacie tych rozważań Sąd doszedł do przekonania, że zgłoszony przez pozwanego (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. zarzut braku legitymacji czynnej powoda był zasadny, wobec czego na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 509 k.c. i art. 6 k.c. a contrario orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu w punkcie II wyroku Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz 108 k.p.c. zasądził od powoda Towarzystwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo – akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 197 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą to kwotę składa się: kwota 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 13 stycznia 2017 roku